

Redacția și Administrația:
Bulevardul Elisabeta
(Palatul Eforiei)

Anunțuri și Reclame
se primesc la Administrația
ziarului.

CUVÂNTUL STUDENTESC

ORGANUL STUDENȚIMEI ROMÂNE
DIN ÎNTREAGA ȚARĂ

PREȚUL

1 Lei numărul în Țară.

1 Lei numărul în Străinătate.

ABONAMENTE

Pe 12 luni — — — — — Lei 100.—

Pe 6 — — — — — 60.—

Pe 3 — — — — — 30.—

Pentru

Profesori, Învățători,

Studenți și Ofițeri

Pe 12 luni — — — — — Lei 70.—

Pe 6 — — — — — 40.—

Pe 3 — — — — — 25.—

D-nul I. SIMIONESCU, profesor la Universitatea din Iași

Politicianii și Jidanii

În „Universul” dela 19 Decembrie curent, citim sub titlu, POLITICE: „Duminică, d-nii miniștri N. Săveanu și Chirulescu, au fost sărbătorii la Focșani de partizanii partidului liberal în SALA ȘCOALEI ISRAELITE. Au luat parte și d-nii miniștri Duca și Măzescu.”

Dacă este cineva care se îndoaie despre simțul de demnitate al politicianului român, îl rugăm să citească încăodată informația de mai sus, spre a se convinge că suntem în România, iar nu în Palestina.

Congresul Presei

Domnul Bacalbașa, ca o concluzie definitivă, compătimește studențimea ca victimă — în scandalul dela Cluj — a unor poezii revoluționari, a unor administrații civile sau militare și a guvernului însuși, negând astfel orice personalitate a acestei mase intelectuale. Sigurul regret al d-sale este că nu și-a putut continua discursul spre a convinge tineretul universitar de greșelile ce comite. Ar fi fost zadarnic. Nu e numai entuziasmul specific vârstei, e strigătul unui trecut și prezent de durere, e strigătul unei năzuințe spre o naltă viață națională care ese azi din suferințele celor ce, prin orice sacrificii, vor înfăptui reforma.

Nu numai contra celor ce trădă România, cari formau comitetul de organizare al congresului presei, sau alte comitete, s'a făcut manifestarea, ci contra unuia de o importanță covârșitoare: „neîncredința și tendințele anti-naționaliste” a majorității d'n presa noastră. Am mai spus că noi înțelegem libertatea presei atâta cât presa va înțelege cinstii și patriotice această libertate. Libertatea e un drept, ea este însă și o datorie.

Atâta timp cât parte din presa românească va eși din cadrul datorită ei — ce implică un patriotism integral — îmbrățișând interesele străinilor ostilizați, atâta timp va năstăpina rezistența din partea noastră, cari fără a fi aleși, suntem chemați să reacționăm spre înlăturarea ori căruia r. u.

Matut dela Cluj la București „Congresul Presei”, cu toată abilitatea și prevederea organizatorilor de a alege timpul vacanțelor școlare, cei ce vor o Românie românească, nu vor tăcea. Vor avea și ei cuvântul lor înainte d-lor Rosenthal, Honigman, Nadler, s'au vânduților lor. Și-l vor avea tot atât de imperativ și rezolutoriu ca și dela Români din Cluj.

D-l Rector Pangrati

D. Rector Emil Pangrati preconizează încă odată în Viitorul dela 16 Decembrie pumnul și armata în Universitate.

Această deosebită atențiune pentru studenți pe de o parte, pe de alta pentru guvernul partidului liberal, partid în care s'a înscris și d. Pangrati în ultimul timp (după 30 de ani de opoziție în alte partide) ne îndreptățește să aducem aminte bunilor români, dela ce înălțime morală vorbește marele apărător al ordinii.

Poporul românesc trebuie să judece pe oameni după ce sunt în realitate nu după cum vor dănași să apară, nici după slujbele înalte cu care li blagoslovește guvernul pentru a și-i face unele plecate și nediscutate.

Poporul român trebuie să știe deci că d. rector Pangrati se înfruptează din bugetul statului român, numai cu următoarele lefuri și situații:

1. D-sa este Rector al Universității;
2. Este profesor la Universitate;
3. Este director al școlii superioare de Arhitectură;
4. În calitate de director la această școală, d. Pangrati are la dispoziție: locuință, combustibil, lumină, servitori, etc.
5. D-sa este profesor la școala superioară de Arhitectură, bine înțelese cu leasă aparte.

6. În sfârșit, ca un mare bărbat de stat ce este d. Pangrati, este și Senator, în Senatul politic al țării.

Ca să și facă cineva numai o slabă idee de greutatea cu care atâră în bugetul statului român, modestul rector al Universității din București, amintim că numai dela două din aceste situații (profesoratul și Senatul) d-sa primește peste 18.000 lei pe lună; aceasta însemnează peste 200.000 lei pe an.

În aceste condiții, d. rector Pangrati nu scapă totuși ocaziunea, ca atunci când este vorba de re-vindicarea salarii, să se pună în runtea delegațiilor cari cer sporuri și indemnizații.

Învățătorii și profesorii secundari, cari duc o viață destul de grea, cu câte 1—3000 lei pe lună, ar trebui totuși să fie mai atenți când delegați spre ai reprezenta pe d. Pangrati; n'ar trebui să și dea părul pe mâna cumularzilor, fiindcă cei ce primește salariile menționate mai sus, le primește cu complicitatea guvernului și poate nu fără o intențiune ascunsă; ștutul rector s'a interpus între cei în suferință și guvern.

Oricum, e bine ca poporul să știe dela ce înălțime morală tronează rectorul celui mai înalte instituții din România.

lașul este o cetate a Jidanilor. Deunăzi, jidanii, pierduseră până într'atât conștiința că se află în România, încât printr'o suplică adresată primării, ceruseră împrejmuirea vechiului oraș românesc cu gard, spre a aduce, astfel, aminte de zidurile Ierusalimului dărâmat de împăratul Titus.

lașulește funcționarmente cumpărat de jidani; economicște, lașul este în chip absolut la discreția acestei populații murdare și fără de scrupul.

În Iași românii sunt chiriași, credem că și d-l Simionescu este în această categorie, iar palatele, ce au fost mândria istoricului Iași sunt astăzi ale Jidanilor.

La Iași când jidanii au sărbători, dacă nu ești semit riști să nu mănânci, fiindcă jidanii respectându-și prescripțiile talmudice își închid dușeniile.

În Iași sunt nenumărate crâșme jidovești; în ele se otrăvește populația românească, muncitorii cu brațul, adică singurii români cari au mai rămas, afară de populația funcționarilor și acela, și mai subțire a prof. Universitari, dintre care face parte d-l I. Simionescu.

În Iași opinia publică românească nu are un ziar de informații, un ziar în care, în chip neprevenit, să se informeze publicul românesc despre faptele și treburile ce au loc în sânul marii familii a poporului nostru.

În Iași, prin urmare, opiniunea publică românească care (trebuie să ne concedeze d-l prof. I. Simionescu), nu o poate forma nici haterii condamnați la moarte, nici Gutmannii oficioșului liberal „Mișcarea” (și d-l I. Simionescu este membru al partidului liberal) ci oameni ieșiți din sânul poporului nostru, care să nu hrănească alte idealuri decât acelea cărora și d-l I. Simionescu și-a dedicat viața, cu condeiul și cuvântul.

În Iași, carnea pe care o mănâncă creștinii este tăiată de hahami, și repartizată apoi de măcelarul jidan în cușer și trif, iar populația românească, împreună cu d-l prof. Simionescu, este obligată să mănânce carnea pe care o leapădă prescripția talmudică a rabinului și măcelarului jidan.

În Iași... dar ce să mai spunem? Ce este oare în Iași, românesc? Că a mai rămas românesc? Sau mai bine ce nu se năruie din ce-a mai putut rămâne celui mai aprig dintre barbarii ce au pătruns vrodă pe pământul acesta apărât de stăbunii d-lui Simionescu?

Și acum o întrebare d-le Simionescu la care vă rugăm a răspunde fără a fi urmărit de imaginea d-lui A. C. Cuza:

De ce ați ajuns aici? Fie că d-l Cuza a intrat în studențimea dela munca pozitivă prin care vreți să ridicăm poporul?

Fie că d-l Cuza „nu și-au văzut de carte”?

Fie că d-l Cuza, sau, în sfârșit, „agitatori ascunși” cu „fariseismul lor imoral” au slăbit prin încultură energiile vili menite să influențeze conștient și îndelung înviorarea sufletului românesc?

Ce v'a împiedicat pe d-v. până astăzi d-le Simionescu, care ați ajuns la o vârstă, de a pune un zăgăz vertiginos de căderi a Iașului românesc în mâinile jidanilor?

Astăzi vă vedem violent.

Impotriva firei d-v. ați început a juca rolul teroristului, denunțând verbal parlamentului și opiniei publice, prin ziarul oficioș al partidului din care faceți parte, că de Universitatea din Iași se leagă ideea de: „fraude, falsificări de diplome, geamuri aparte, societăți clandestine pentru omoruri politice, falsifi-

ficatori de bilete de bancă și, în sfârșit, toate ororile omenești sunt evocate, cum vă exprimați d-v. la pomnirea numelui Universității eșene.”

După metodele preconizate de d-v în cursul deceniilor, de când sunteți profesor, ce ați realizat în Iași, românesc, spre a nu ajunge lașul cetatea jidanilor, care trebuie să amintească Ierusalimul împrejmuț de zid?

Mișcările studențești v'au împiedicat?

D-l A. C. Cuza, pe care l bărfiți la fiece prilej, la fiece răspântie?

Ca să ne puteți acuza cu temei, după cum ziceți că: lașul cade, fiindcă nici războaiele sângeroase nu se câștigă numai prin arme, ci atât mai mult revendicările sociale sau naționale. Noi, studențimea română, vă rugăm cu insistență să ne spuneți ce ați făcut d-v. eficace de ne-ați predat Iașul, nouă generația tânără, Iașul în starea înfloritoare în care ni-l oferiți?

Dați-ne, vă rugăm, rețeta pentru ca să o urmărim dacă este în adevăr lecuitoare, dar să ne-o dați cu bună credință, să ne-o dați fără venin, să ne-o dați fără a avea în față imaginea chinuitoare a acelor cari, denunțând primejdia jidovimii cotropitoare, dv. îi declarați „că au vanitatea bolnăvicioasă de a apărea mari, cocoșându-și pitica lor fărțură pe umerii tinerilor plini de avânt.”

Ca să ne puteți imputa cu dreptate atitudinea noastră trebuie să ne arătați modelul și succesele atitudinii dv.

Arătați-ne deci „faptele durabile și constructive” prin care ați opus viguros invaziei jidovești rezistență românească.

Autoritatea morală a cuvântului dv. ar fi așa de mare când ne-ați arătat aceste succese din trecut, propagandă dv. culturală și politică, în cât noi, cei „tineri și plini de avânt”, v'am urma cu ochii închiși, cu prețul chiar al vieții.

Din nefericire, ilustre profesor de Universitate, din nefericire pentru concetățenii români ai dv. din Iași, ilustre academician, faptele vă desmișcă categoric, ele vă palmuiesc pe ambii obraji.

Spectacolul hid al Iașului românesc, care s'a dus, este prea viu, prea elocvent ca să nu vi-l punem în față și să vă întrebăm:

Cu ce drept faceți pe denunțătorul când ne lăsați o astfel de moștenire?

Cu ce drept le îmbrăci în rolul teroristului când Iași ziarul însuși al partidului din care

faceți parte, ca frunză, să fie scris, și acesta, tot de jidani?

Cu ce drept iei aerul de apărător al Universității din Iași, când de fapt stai alături de jidanii dela Dimineața, Adevărul, Lumea, Opinia, Mișcarea și toate celelalte surate, care își fac o reclamă cu trambite și surle, dându-te drept un salvator al Iașului, și reproducându-ți cu complicitate denunțul d-lui Cameră, împreună cu imaginea fărțurii?

Nu cumva vă complăce în această reclamă cu sute de mii de guri, care proclamă și ilustra d-v. figura și opera dv. de delator public al studențimii?

Nu cumva simțiți o deosebită plăcere să simțiți aprecierile exprimate cu atât belșug la adresa d-voastră de întreaga bandă a apăsătorilor condeiului, care sugrumă tocmăi ceea ce ar trebui să fie opinie publică românească?

Credeți d-v. d-le Simionescu, că cu atitudinea aceasta de iubitor al reclamelor jidovești și de admirator al simbului de primejdie ce amenință mortal existența și dezvoltarea pașnică a poporului nostru, se poate ajunge la o întărire a elementului românesc și la o îsgonire sau măcar la opreliștea invaziei neconținute a jidanilor în România?

Despre nici unul dintre profesorii universitari cari au participat cu fapta și cuvântul în congresul „Asociației prof. Universitari”, nu s'a scris cu mai multă simpatie, de către ziarele jidovești, cum s'a scris despre d-v.

Vreți să știți de ce?

O vom spune noi, ca să știți și Parlamentul și cititorii Viitorului și lumea întreagă, față de care în chip statornic ne calamniezi.

Pentru că, la acel congres d-ta, lăsând opera pozitivă, a cărei apologie ne-o faci nouă la fiecare prilej, ai luat calea negațiunii, denigrând pe colegii d-tale și făcând cor cu jidanii calamnitari, acuzând pe d-l Cuza de plagiat... și jidanii au repetat cu mii și sute de mii de glasuri ale presei lor, acuzându-ne nedrept pe care ai ridicat o cu prilejul unei chestiuni pozitive ca aceea a salariilor ridicole cu care sunt retribuiți cei mai înalți reprezentanți ai intelectualității românești.

Ce operă pozitivă ai propus la acel congres, d-ta, care ne cere numai nouă munca pozitivă?

D-ta te-ai mulțumit ca la chestia salariilor să faci o serie de considerări negative, acuzând și împingând cu noroi în dreapta și în stânga d-tale, pentru a conchide că profesorii universitari nu merită să trăiască mai la adăpostul nevoilor materiale în țara în care,

ști bine că jidanii trăiesc, mănâncă și petrec, din produsele agonisite pe arșiță și ger de către țăranul român.

În fața pildei d-v. care ați lăsat deci Iașul în care ați trăit o viață, să ajungă unde este, în fața denunțurilor publice ce ni le faceți ori pe unde vă aflați, în fața atitudinii de negațiune pe care însuși ai avut-o în mijlocul colegilor d-tale, în timp ce, ca rector, puteai lua măsuri de îndeplinire, adică măsuri pozitive ci nu eremiade calamnioase, noi studențimea stăm cu fruntea sus, că dacă împrejurările nu ne ajută să facem mai mult, deocamdată, cel puțin dăm alarma, facem cel puțin acea atmosferă proprie luptei și nu cedăm cum ai făcut d-ta în Iașul jidovit astăzi cu totul.

Prin atmosfera ce vom crea în țara aceasta, vom face pe viitor între altele și imposibilitatea morală ca profesori universitari și membri ai Academiei române, să stea alături de jidani, să acuze pe români, stând în tabăra jidovească, să primească salarii dela întreprinderi tipografice, pentru a îmbrăți și cu hărțile scrise nenorocitul popor român!

Prin această atmosferă d-le Simionescu, noi vom face să nu mai fie cu puțină ca unul ce n'a vrut să stea la o muncă pozitivă, ca aceea de rector spre exemplu, unul ce a fugit cu lașitate spre lagărul negațiunii, delațiunii publice și calamniilor, complăcându-se în reclama cu mii de guri a presei jidovești, să nu mai aibă curajul de a ieși în lume, decât doară arătat cu degetul.

Prin această atmosferă, nădăjduim de a o pri a lupii să ia aere de moralști.

Prin această atmosferă vom stinge poate specia hidă a acelor politicieni, cari incapabili de a umbra pe cărarea spinoasă a jertfei, se mulțumesc cu situația mielului care sughe la două oi!

În fundul pământului deci râme, și jivine necurate ale pământului! Aerul rămâne oamenilor, — neînfecțat.

Săptămâna viitoare va apare prima broșură din publicațiile „Cuvântului Studențesc” intitulată: „Numerus clausus” — o necesitate națională.

Comenzile se pot face de pe acum la redacția ziarului, trimițându-se costul și cheltuielile de transport. Mai puțin de 10 broșuri nu se trimit.

Costul este 5 lei.

„Complotiștii” dela Văcărești

Intrându-se în a 3-a lună decând I. Moța, Corneliu Z. Codreanu, Tudose Popescu, Dragoș și alți 4 studenți au fost lucați la Văcărești, sub învinuirea de ridicare de popor și complot contra siguranței statului (art. 79 al. 2 și 81 c. p.), cărora le-a urmat repede I. Z. Codreanu (tatăl), sub învinuirea de autor moral?, studentul C. Dănușescu, în sfârșit studentul Gârneață, sub aceeași învinuire, subsemnatul, în calitate de apărător al studenților dela începutul mișcării, sunt dator să arăt, pentru lămurirea opiniei publice românești, cum se face că astăzi după mai bine de 2 luni dela descoperirea așa zisului complot, abia li s'a dat drumul în ziua de 10 Decembrie lui I. Z. Codreanu (tatăl) și studentului C. Dănușescu, iar ceilalți se găsește după 2-3 luni, reconformare, tot la Văcărești, cu apel făcut de ei la Camera de punere sub acuzare.

Sunt dator explicație opiniei românești prin cele din țargul Lipsanilor ori din Str. Sărăndar, pentru că nu cumva să se creadă că eu și ceilalți colegi de barou (Paul Iliescu și Teodorescu), cari am făcut apărare pe studenți închiși, nu ne-am făcut puncte datorita.

din această țară, nu mai încapă în doială. Că, în seara lor după o liberare a tot ce este românesc de sub robia neolădilor, vor fi ajuns la planul — în ultimul resort — de a se răli ceva mai serișu cu câțiva năgustori de conștiințe și de securi precum și cu 2-3 români — precă pliceni cu jidanii, puse a fi adevărat. Dar de aci și până la complot în contra Statului și ridicare a parte din popor contra alții părți, este așa de departe, dacă este să judecăm după legi și după bunul plac, încât, firea lor la Văcărești în interesul instrucțiunii, dacă a putut părea, celor imparțiali, oportuna pentru o lună, maximum 2 luni, dar pentru mai departe a însemnat și însemnat un curat arbitrar, mai ales când declarațiunile s'au făcut mai mult decât complet dela început și când pentru întruțirea acestei afaceri a fost delegat un singur magistrat.

La prima confirmare de mandat, motivul invocat de d-l jude-instructor: gravitatea faptelor, interesul instrucțiunii, ordinul și siguranța publică amenințate dacă studenții n'ar fi puși în stare de arest. Tribunalul Ilfov, s-l com. confirmă.

După o lună, la reconformare același cântec, urmat de reconformarea mandatu-

lui de arestare. Ilegală. Judele de instrucție respinge cererea noastră. Facem apel la Camera de punere sub acuzare, care respinge și ea apelul nostru printr'o decizie aproape nemotivată. Facem recurs la Casație, unde procesul se pledează împotriva d-lui Paul Iliescu, de subsemnatul (las modestia la o parte) și de un alt coleg, Teodorescu; dar și Casație, spre dezolarea noastră, respinge recursul. Ne încredințăm mâinile pe piept și privim dela cor, ne resemnăm.

Se împlinesc la 8 Decembrie, 2 luni, deci venim la a 2-a reconformare a primei arest. Ai fi crezut, iubite cititor, că măcar acum, d-l jude-instructor în raportul său, ori Onor. reprezentant și Minist. Public să alba motive mai serioase, dar nimie: același refren: „Instrucția nelind terminată și indivizibil din fața dv. fiind foarte periculoasă ordinii și siguranței publice, rugăm Tribunalul să le reconforme mandatul de arestare.”

Eram de față ca apărători; subsemnatul, d. Paul Iliescu și de asistată d-l I. Teodorescu (care se interesa numai de studentul Dragoș).

Nouă celor dînați 2, care veneam pentru a 3-a oară în fața Trib. Ilfov, s-l com., numai cu această serie de studenți ni se păren că nu mai auzim bine.

Confrate Paul Iliescu mai înaltu, subsemnatul în urmă, după ce înfruntăm, d. Teodorescu s'a retras dela apărare pe motiv că d-l Prim-procuror refuzase de

a arăta alt motiv de arestare pentru studentul Dragoș decât cele afirmate atât de vag și de neserios pentru toți la un loc, am căutat să arătăm tribunalului toată indignarea noastră, când după 2 luni un d. magistrat special, înscris în instrucțiunea unor studenți cari au declarat din primul moment toți, mai cere încă credit pentru o instrucție care nu se termină, pentru că în realitate nu se face (studenții aduși de vre-o 20 ori — unii — alții, mai de loc în timp de 2 luni, neinterogați mai de loc) și deci, față cu tendința de a se face iluzorie, cu asemenea procedee, procedura penală pentru elenții noștri, a căror menținere în arest are deasupra atât de neserios și de nejuridic cerută din partea judeului instructor și din partea Parchetului, încât mîșunea noastră de advocați, în asemenea condiții, devence iluzorie, ca să nu s'asimile. Și astfel, subsemnatul am putut declara Tribunalului, că deasupra dea reglind pentru noi că nu mai avem de discutat motive serioase, juridice, ci cu totul de alt resort, vom fi nevoiți, dacă Tribunalul va reconforma și de data aceasta mandatele de arestare pentru demnitatea misiunii noastre și prestigiul justiției, să refuzăm ofiului nostru, clienților noștri, ca înutil.

Indignarea sufletescă, firește, că n'a fost mai mica la studenții de sub baionete și astfel se explică, cum după ce Corn. Z. Codreanu, cerind cuvântul prezidentului, rosti câteva vorbe în apa-

rarea sa, care se încheiau cu convingerea că pentru stud ni nu poate fi dreptate căia vreme țara aceasta este sub presiunea jidovilor!

Ați putu afirma cu glasul lui de Român cinstit că, deși pîmbăși de vre-o 20 de ori dela Văcărești la Palatul Justiției (era să zică al închișiților), studenții n'au fost interogați decât de vre-o 2 ori și atunci cum rămâne cu motivul invocat de judele instructor: trebuința mai de pașă de timp, pentru facerea instrucției? Ceva mai mult spus Moța: d-l jude-instructor, într-un rând și-a dat cuvântul că peste 2-3 zile ne va libera, și același domn magistrat cere azi din nou reconformarea, prin urmare d-l jude a mîștă.

Expresie nepotrivită pentru un magistrat, dar explicabilă pentru starea lui sufletescă, care și vedea încă prelungită răpirea libertății lui, pentru care tăia su luptase sub Unguri, iar acum el lupta cu România Mare, pentru descoperirea ei de sub un dughan mai pîmdeios decât toți dușmanii noștri: jidanii.

Firește, d-l președinte al Tribunalului la auzul acestui cuvânt, n'a putut lăsa neapărat pe colegul d-sale d-l jude instructor Sava Radovan.

În sfârșit, după o oară de deliberare, Tribunalul reconforma mandatele de arestare ale celor 7 studenți, iar d. Sava Radovan dete ordin gardianului să-l ducă la Văcărești și-l făcea răspunzător, dacă

(Continuare în pag. II)

CHIȘINAUL văzut de aproape

Din tot ce s'a scris până astăzi despre Chișinău și despre viața obișnuită a acestui oraș, se pot ușor desprinde trei lucruri:

Primul: urmasii de „Adevărul”, „Dimineața” și „Cuvântul”, pentru a discuta tot ce este românesc în fața basarabenilor, și a deservi cauza națională, pe care ei nu au interes să o slujească.

Al doilea: vrajba între paride și cearta ca la ușa cortului în zilele respective paride care n'a făcut decât să ne arate în fața basarabenilor că neplăcuțioși de a duce lupta în mod unitar pentru reînfrunarea românismului acolo de unde el a fost — un timp — desrădăcinat; vrajba de pe urma căreia s'au folosit, se folosesc și se vor folosi, toți dușmanii de peste Nistru, de peste Carpați și chiar cei dinăuntru, pentru a ne discredita în fața adevăratei opinii publice străine.

În al treilea rând, lucrul care s'a putut desprinde din toate câte s'au scris despre Chișinău și în general despre Basarabia, este o atitudine gravă, severă, profetică chiar, pe care o are singurul mare cotidian românesc, „Universul”.

În adevăr, ziarul „Universul”, prin meritele săi corespunzătoare, a știut să păstreze și credem că va păstra — atitudine cea mai nimerită și cea mai folositoare neamului, înfrunzându-l numai de adevărul adevărat.

Dar ceare încă nu s'a spus, și de care mărturisim se feresc mulți — poate pentru că acest adevăr este prea crud — e următorul fapt:

Chișinăul nu e rus pe cât se vede; Chișinăul nu e românesc pe cât se simțidește; Chișinăul — pur și simplu — jidănesc. Acesta e tristul adevăr pe care încă nimeni nu l'a scris.

Știm că la țara toată — p-lind înalte toruri și privind perclunul cu zăluc în tălm — știm că aproape totul la noi e jidănesc și jidovit; dar Chișinăul e — dintr'un capăt în celălalt — jidănesc și chiar e al doilea oraș din țară după mărime.

Pentru a putea cunosc Chișinăul trebuie să știi jidăvesc!

Da! Cine vrea dovadă, se va convinge când va afla că Ministerul de Interne menține încă, în calitate de prefect de poliție pe d-l Oprea, numai pentru această înaltă calitate. Da! d-nu Oprea, conduce orașul în jidăvesc, în rușește și arare ori, când își mai aduce aminte că e român din vechiul regat, o mai la și pe limba plășilor lui Ștefan-Voda.

Un fapt: Studenții creștini din Chișinău dau o serbare în grădina publică. D-l prefect Oprea, o patronază și a numit pe „evreii” din Chișinău (200.000) prin presa rusă (caci d. Oprea scrie și la zăre și în special la cele rușești), astfel: „Chem, populația evree să vină cu mine la această serbare, (serbarea studenților creștini). În chipul acestei intrigații și răuvoitorii nu vor putea găsi motive că evreii se în deoaparte de manifestările culturale și artistice românești și nu vor permite agitațiile, pogromurile, conflictele și ura!”

Evreii! desavuați pe acei care aruncă sămânța vrajbei, alungați din mijlocul vostru pe demagogi, și dovedeți că sunteți cetățeni ai statului român!”

Mulțumim d-lui Oprea pentru reclama care a făcut-o.

Cine scrie aceasta? Prefectul poliției din Chișinău, chemat să mențină ordinea, provoacă el conflicte, în ce limbă scrie? în rușește! în ce țară? în acea care adăpostește și părințește pe atâția „indiscriabili”, care fac orice, afară de propagandă românească!

Totuși, studenții din Chișinău, n'au știut să mulțumească cum se cuvine d-lui prefect al poliției. Aducem aceasta la cunoștința studenților româno-creștini pentru a ști cu cine are de a face în Chișinău și a-i mulțumi cum trebuie.

Dar Chișinăul se poate mândri și cu alți iluștri bărbați conducători de înalte servicii.

Primăria, prefectura, sunt pline de jidovi și jidăvesc. Funcționarii și funcționarele jidani la poșta și telegraf — mi se spune — dar cu siguranță și fără a permite să fie desmînți, e faptul că gara și direcția regională C.F.R., e plină de funcționare jidăvesc, care nu au altă calitate decât că sunt frumoase și elegante îmbrăcate. — Nu și-e rusine și „șef” să ai asemenea păpuși la birouri!... Acestea sunt în afară de Silbermann și Rozen-

berg-ii, ingineri șefi, și șefi de servicii în direcția regională C.F.R.

Ba se aude chiar că d. Codreanu a luat dispoziții să înăture pe funcționarii creștini și funcționarele creștine, înlocuindu-le cu jidani, pentru simplul motiv că acestea din urmă sunt mai „curățele”. (Dăm această versală sub toată rezerva până la confirmare).

Dintre funcționarele jidăvesc sunt unele foste studențe și gonite din Universități, altele cu patru clase primare; dar ce are a face, toate sunt oacheșe și apte pentru un asemenea serviciu.

În Chișinău, jidani fură jidani omoară, jidani propagă imoralitatea, care e mai întinsă ca în orice alt oraș din vechiul regat, și cu precizie s'ar putea spune — că răpitorii de minore din Chișinău sunt tot jidani!

Nici nu se poate alfel, într'un oraș jidăvesc, unde imoralitatea e propagată de la tribună, prin cinematografele jidăvesc — chiar printre cei mai cruzi elevi și eleve de școală — nici nu se poate alfel într'un oraș unde jidovii comit adevărate fapte obscene în plină lume, ziua în ameașă mare. Mai imoral oraș ca Chișinăul nu avem în țara altul, pentru că mai jidănesc ca el, nu există.

De școala românească în Chișinău și despre alte aspecte și fapte precise, în legătură cu jidovii și mișcarea noastră de regenerare, vom reveni în alt articol unde vom divulga mulțimi, adevărate secrete senzaționale.

Până atunci, studenți români, în trenuri, în tramvae, în teatre și orice aglomerație, poziți-vă buzunaveghet-vă surorile, și alungați-le dintre voi!

Anghel.

În ziua de sfântul Nicolae s'a făcut sfințirea bisericii românești din Sofia. Au luat parte și delegați ai studenților din țară.

Broșura aceasta se vinde cu un preț ridicol de mic (5 lei), t.e.mai în scopul de a pătrunde în masele largi ale poporului românesc. Ea este o expunere obiectivă a necesităților de viață care au impus atențiunii tineretului ideea lui numerus clausus. În ea se poate vedea oglinda politicianismului român care a dus poporul la sapă de lemn și l-a dat pe mâna unui popor de ucigași.

Cumpărați în stocuri de minimum 10 bucăți și împărțiți-le celor pe care voți să-i luminați

Publicațiile „Cuvântului Studentesc” e hotărât să susțină principiile de luptă ce a călăuzit și va călăuzi de aci înainte studențimea română, prin broșuri cari să arate poporului românesc, cari sunt problemele de viață și de moarte cu care are de luptat.

Prima broșură, care nu trebuie să lipsească din casa nici unui bun român, este sub presă. Ea poartă titlul „NUMERUS CLAUSUS—O NECESITATE NAȚIONALĂ”.

În această broșură, studențimea expune poporului român, temeiurile de dreptate pe care a stat atunci când a deschis lupta de apărare națională împotriva invaziei jidăvesc.

Broșura aceasta se vinde cu un preț ridicol de mic (5 lei), t.e.mai în scopul de a pătrunde în masele largi ale poporului românesc. Ea este o expunere obiectivă a necesităților de viață care au impus atențiunii tineretului ideea lui numerus clausus. În ea se poate vedea oglinda politicianismului român care a dus poporul la sapă de lemn și l-a dat pe mâna unui popor de ucigași.

Cumpărați în stocuri de minimum 10 bucăți și împărțiți-le celor pe care voți să-i luminați

Publicațiile „Cuvântului Studentesc” e hotărât să susțină principiile de luptă ce a călăuzit și va călăuzi de aci înainte studențimea română, prin broșuri cari să arate poporului românesc, cari sunt problemele de viață și de moarte cu care are de luptat.

Prima broșură, care nu trebuie să lipsească din casa nici unui bun român, este sub presă. Ea poartă titlul „NUMERUS CLAUSUS—O NECESITATE NAȚIONALĂ”.

În această broșură, studențimea expune poporului român, temeiurile de dreptate pe care a stat atunci când a deschis lupta de apărare națională împotriva invaziei jidăvesc.

Broșura aceasta se vinde cu un preț ridicol de mic (5 lei), t.e.mai în scopul de a pătrunde în masele largi ale poporului românesc. Ea este o expunere obiectivă a necesităților de viață care au impus atențiunii tineretului ideea lui numerus clausus. În ea se poate vedea oglinda politicianismului român care a dus poporul la sapă de lemn și l-a dat pe mâna unui popor de ucigași.

Cumpărați în stocuri de minimum 10 bucăți și împărțiți-le celor pe care voți să-i luminați

Publicațiile „Cuvântului Studentesc” e hotărât să susțină principiile de luptă ce a călăuzit și va călăuzi de aci înainte studențimea română, prin broșuri cari să arate poporului românesc, cari sunt problemele de viață și de moarte cu care are de luptat.

Prima broșură, care nu trebuie să lipsească din casa nici unui bun român, este sub presă. Ea poartă titlul „NUMERUS CLAUSUS—O NECESITATE NAȚIONALĂ”.

În această broșură, studențimea expune poporului român, temeiurile de dreptate pe care a stat atunci când a deschis lupta de apărare națională împotriva invaziei jidăvesc.

Broșura aceasta se vinde cu un preț ridicol de mic (5 lei), t.e.mai în scopul de a pătrunde în masele largi ale poporului românesc. Ea este o expunere obiectivă a necesităților de viață care au impus atențiunii tineretului ideea lui numerus clausus. În ea se poate vedea oglinda politicianismului român care a dus poporul la sapă de lemn și l-a dat pe mâna unui popor de ucigași.

Cumpărați în stocuri de minimum 10 bucăți și împărțiți-le celor pe care voți să-i luminați

Publicațiile „Cuvântului Studentesc” e hotărât să susțină principiile de luptă ce a călăuzit și va călăuzi de aci înainte studențimea română, prin broșuri cari să arate poporului românesc, cari sunt problemele de viață și de moarte cu care are de luptat.

Prima broșură, care nu trebuie să lipsească din casa nici unui bun român, este sub presă. Ea poartă titlul „NUMERUS CLAUSUS—O NECESITATE NAȚIONALĂ”.

În această broșură, studențimea expune poporului român, temeiurile de dreptate pe care a stat atunci când a deschis lupta de apărare națională împotriva invaziei jidăvesc.

Broșura aceasta se vinde cu un preț ridicol de mic (5 lei), t.e.mai în scopul de a pătrunde în masele largi ale poporului românesc. Ea este o expunere obiectivă a necesităților de viață care au impus atențiunii tineretului ideea lui numerus clausus. În ea se poate vedea oglinda politicianismului român care a dus poporul la sapă de lemn și l-a dat pe mâna unui popor de ucigași.

Cumpărați în stocuri de minimum 10 bucăți și împărțiți-le celor pe care voți să-i luminați

Publicațiile „Cuvântului Studentesc” e hotărât să susțină principiile de luptă ce a călăuzit și va călăuzi de aci înainte studențimea română, prin broșuri cari să arate poporului românesc, cari sunt problemele de viață și de moarte cu care are de luptat.

Prima broșură, care nu trebuie să lipsească din casa nici unui bun român, este sub presă. Ea poartă titlul „NUMERUS CLAUSUS—O NECESITATE NAȚIONALĂ”.

În această broșură, studențimea expune poporului român, temeiurile de dreptate pe care a stat atunci când a deschis lupta de apărare națională împotriva invaziei jidăvesc.

Broșura aceasta se vinde cu un preț ridicol de mic (5 lei), t.e.mai în scopul de a pătrunde în masele largi ale poporului românesc. Ea este o expunere obiectivă a necesităților de viață care au impus atențiunii tineretului ideea lui numerus clausus. În ea se poate vedea oglinda politicianismului român care a dus poporul la sapă de lemn și l-a dat pe mâna unui popor de ucigași.

Cumpărați în stocuri de minimum 10 bucăți și împărțiți-le celor pe care voți să-i luminați

Publicațiile „Cuvântului Studentesc” e hotărât să susțină principiile de luptă ce a călăuzit și va călăuzi de aci înainte studențimea română, prin broșuri cari să arate poporului românesc, cari sunt problemele de viață și de moarte cu care are de luptat.

Prima broșură, care nu trebuie să lipsească din casa nici unui bun român, este sub presă. Ea poartă titlul „NUMERUS CLAUSUS—O NECESITATE NAȚIONALĂ”.

În această broșură, studențimea expune poporului român, temeiurile de dreptate pe care a stat atunci când a deschis lupta de apărare națională împotriva invaziei jidăvesc.

Broșura aceasta se vinde cu un preț ridicol de mic (5 lei), t.e.mai în scopul de a pătrunde în masele largi ale poporului românesc. Ea este o expunere obiectivă a necesităților de viață care au impus atențiunii tineretului ideea lui numerus clausus. În ea se poate vedea oglinda politicianismului român care a dus poporul la sapă de lemn și l-a dat pe mâna unui popor de ucigași.

Cumpărați în stocuri de minimum 10 bucăți și împărțiți-le celor pe care voți să-i luminați

Publicațiile „Cuvântului Studentesc” e hotărât să susțină principiile de luptă ce a călăuzit și va călăuzi de aci înainte studențimea română, prin broșuri cari să arate poporului românesc, cari sunt problemele de viață și de moarte cu care are de luptat.

Prima broșură, care nu trebuie să lipsească din casa nici unui bun român, este sub presă. Ea poartă titlul „NUMERUS CLAUSUS—O NECESITATE NAȚIONALĂ”.

În această broșură, studențimea expune poporului român, temeiurile de dreptate pe care a stat atunci când a deschis lupta de apărare națională împotriva invaziei jidăvesc.

Broșura aceasta se vinde cu un preț ridicol de mic (5 lei), t.e.mai în scopul de a pătrunde în masele largi ale poporului românesc. Ea este o expunere obiectivă a necesităților de viață care au impus atențiunii tineretului ideea lui numerus clausus. În ea se poate vedea oglinda politicianismului român care a dus poporul la sapă de lemn și l-a dat pe mâna unui popor de ucigași.

Cumpărați în stocuri de minimum 10 bucăți și împărțiți-le celor pe care voți să-i luminați

PUBLICAȚIILE „Cuvântului Studentesc”

„Cuvântul Studentesc” e hotărât să susțină principiile de luptă ce a călăuzit și va călăuzi de aci înainte studențimea română, prin broșuri cari să arate poporului românesc, cari sunt problemele de viață și de moarte cu care are de luptat.

Prima broșură, care nu trebuie să lipsească din casa nici unui bun român, este sub presă. Ea poartă titlul „NUMERUS CLAUSUS—O NECESITATE NAȚIONALĂ”.

În această broșură, studențimea expune poporului român, temeiurile de dreptate pe care a stat atunci când a deschis lupta de apărare națională împotriva invaziei jidăvesc.

Broșura aceasta se vinde cu un preț ridicol de mic (5 lei), t.e.mai în scopul de a pătrunde în masele largi ale poporului românesc. Ea este o expunere obiectivă a necesităților de viață care au impus atențiunii tineretului ideea lui numerus clausus. În ea se poate vedea oglinda politicianismului român care a dus poporul la sapă de lemn și l-a dat pe mâna unui popor de ucigași.

Cumpărați în stocuri de minimum 10 bucăți și împărțiți-le celor pe care voți să-i luminați

Publicațiile „Cuvântului Studentesc” e hotărât să susțină principiile de luptă ce a călăuzit și va călăuzi de aci înainte studențimea română, prin broșuri cari să arate poporului românesc, cari sunt problemele de viață și de moarte cu care are de luptat.

Prima broșură, care nu trebuie să lipsească din casa nici unui bun român, este sub presă. Ea poartă titlul „NUMERUS CLAUSUS—O NECESITATE NAȚIONALĂ”.

În această broșură, studențimea expune poporului român, temeiurile de dreptate pe care a stat atunci când a deschis lupta de apărare națională împotriva invaziei jidăvesc.

Broșura aceasta se vinde cu un preț ridicol de mic (5 lei), t.e.mai în scopul de a pătrunde în masele largi ale poporului românesc. Ea este o expunere obiectivă a necesităților de viață care au impus atențiunii tineretului ideea lui numerus clausus. În ea se poate vedea oglinda politicianismului român care a dus poporul la sapă de lemn și l-a dat pe mâna unui popor de ucigași.

Cumpărați în stocuri de minimum 10 bucăți și împărțiți-le celor pe care voți să-i luminați

Publicațiile „Cuvântului Studentesc” e hotărât să susțină principiile de luptă ce a călăuzit și va călăuzi de aci înainte studențimea română, prin broșuri cari să arate poporului românesc, cari sunt problemele de viață și de moarte cu care are de luptat.

Prima broșură, care nu trebuie să lipsească din casa nici unui bun român, este sub presă. Ea poartă titlul „NUMERUS CLAUSUS—O NECESITATE NAȚIONALĂ”.

În această broșură, studențimea expune poporului român, temeiurile de dreptate pe care a stat atunci când a deschis lupta de apărare națională împotriva invaziei jidăvesc.

Broșura aceasta se vinde cu un preț ridicol de mic (5 lei), t.e.mai în scopul de a pătrunde în masele largi ale poporului românesc. Ea este o expunere obiectivă a necesităților de viață care au impus atențiunii tineretului ideea lui numerus clausus. În ea se poate vedea oglinda politicianismului român care a dus poporul la sapă de lemn și l-a dat pe mâna unui popor de ucigași.

Cumpărați în stocuri de minimum 10 bucăți și împărțiți-le celor pe care voți să-i luminați

Publicațiile „Cuvântului Studentesc” e hotărât să susțină principiile de luptă ce a călăuzit și va călăuzi de aci înainte studențimea română, prin broșuri cari să arate poporului românesc, cari sunt problemele de viață și de moarte cu care are de luptat.

Prima broșură, care nu trebuie să lipsească din casa nici unui bun român, este sub presă. Ea poartă titlul „NUMERUS CLAUSUS—O NECESITATE NAȚIONALĂ”.

În această broșură, studențimea expune poporului român, temeiurile de dreptate pe care a stat atunci când a deschis lupta de apărare națională împotriva invaziei jidăvesc.

Broșura aceasta se vinde cu un preț ridicol de mic (5 lei), t.e.mai în scopul de a pătrunde în masele largi ale poporului românesc. Ea este o expunere obiectivă a necesităților de viață care au impus atențiunii tineretului ideea lui numerus clausus. În ea se poate vedea oglinda politicianismului român care a dus poporul la sapă de lemn și l-a dat pe mâna unui popor de ucigași.

Cumpărați în stocuri de minimum 10 bucăți și împărțiți-le celor pe care voți să-i luminați

Publicațiile „Cuvântului Studentesc” e hotărât să susțină principiile de luptă ce a călăuzit și va călăuzi de aci înainte studențimea română, prin broșuri cari să arate poporului românesc, cari sunt problemele de viață și de moarte cu care are de luptat.

Prima broșură, care nu trebuie să lipsească din casa nici unui bun român, este sub presă. Ea poartă titlul „NUMERUS CLAUSUS—O NECESITATE NAȚIONALĂ”.

În această broșură, studențimea expune poporului român, temeiurile de dreptate pe care a stat atunci când a deschis lupta de apărare națională împotriva invaziei jidăvesc.

Broșura aceasta se vinde cu un preț ridicol de mic (5 lei), t.e.mai în scopul de a pătrunde în masele largi ale poporului românesc. Ea este o expunere obiectivă a necesităților de viață care au impus atențiunii tineretului ideea lui numerus clausus. În ea se poate vedea oglinda politicianismului român care a dus poporul la sapă de lemn și l-a dat pe mâna unui popor de ucigași.

Cumpărați în stocuri de minimum 10 bucăți și împărțiți-le celor pe care voți să-i luminați

Publicațiile „Cuvântului Studentesc” e hotărât să susțină principiile de luptă ce a călăuzit și va călăuzi de aci înainte studențimea română, prin broșuri cari să arate poporului românesc, cari sunt problemele de viață și de moarte cu care are de luptat.

Prima broșură, care nu trebuie să lipsească din casa nici unui bun român, este sub presă. Ea poartă titlul „NUMERUS CLAUSUS—O NECESITATE NAȚIONALĂ”.

În această broșură, studențimea expune poporului român, temeiurile de dreptate pe care a stat atunci când a deschis lupta de apărare națională împotriva invaziei jidăvesc.

Broșura aceasta se vinde cu un preț ridicol de mic (5 lei), t.e.mai în scopul de a pătrunde în masele largi ale poporului românesc. Ea este o expunere obiectivă a necesităților de viață care au impus atențiunii tineretului ideea lui numerus clausus. În ea se poate vedea oglinda politicianismului român care a dus poporul la sapă de lemn și l-a dat pe mâna unui popor de ucigași.

Cumpărați în stocuri de minimum 10 bucăți și împărțiți-le celor pe care voți să-i luminați

Publicațiile „Cuvântului Studentesc” e hotărât să susțină principiile de luptă ce a călăuzit și va călăuzi de aci înainte studențimea română, prin broșuri cari să arate poporului românesc, cari sunt problemele de viață și de moarte cu care are de luptat.

Prima broșură, care nu trebuie să lipsească din casa nici unui bun român, este sub presă. Ea poartă titlul „NUMERUS CLAUSUS—O NECESITATE NAȚIONALĂ”.

În această broșură, studențimea expune poporului român, temeiurile de dreptate pe care a stat atunci când a deschis lupta de apărare națională împotriva invaziei jidăvesc.

Broșura aceasta se vinde cu un preț ridicol de mic (5 lei), t.e.mai în scopul de a pătrunde în masele largi ale poporului românesc. Ea este o expunere obiectivă a necesităților de viață care au impus atențiunii tineretului ideea lui numerus clausus. În ea se poate vedea oglinda politicianismului român care a dus poporul la sapă de lemn și l-a dat pe mâna unui popor de ucigași.

Cumpărați în stocuri de minimum 10 bucăți și împărțiți-le celor pe care voți să-i luminați

Publicațiile „Cuvântului Studentesc” e hotărât să susțină principiile de luptă ce a călăuzit și va călăuzi de aci înainte studențimea română, prin broșuri cari să arate poporului românesc, cari sunt problemele de viață și de moarte cu care are de luptat.

Prima broșură, care nu trebuie să lipsească din casa nici unui bun român, este sub presă. Ea poartă titlul „NUMERUS CLAUSUS—O NECESITATE NAȚIONALĂ”.

În această broșură, studențimea expune poporului român, temeiurile de dreptate pe care a stat atunci când a deschis lupta de apărare națională împotriva invaziei jidăvesc.

Broșura aceasta se vinde cu un preț ridicol de mic (5 lei), t.e.mai în scopul de a pătrunde în masele largi ale poporului românesc. Ea este o expunere obiectivă a necesităților de viață care au impus atențiunii tineretului ideea lui numerus clausus. În ea se poate vedea oglinda politicianismului român care a dus poporul la sapă de lemn și l-a dat pe mâna unui popor de ucigași.

Dreptate românească Numerus Clausus în Penitenciar

— Toți jidani grațiați —

În Penitenciarul din Ocnele Mari, din 500 condamnați pentru dezertare de Curțile marțiale, au fost 35 condamnați evrei, dintre cari astăzi mai există unul singur, celălalt fiind grațiat în timp de 3 ani.

Dintre cei 465 condamnați români au fost grațiați numai doi, celorlalți nereducându-se din pedeapsă nici măcar o oră.

Urmează numele evreilor ce au fost deținuți și apoi grațiați:

Pascal Mendel, condamnat 10 ani pentru dezertare la inamic, a fost grațiat după un an de pedeapsă, beneficiind de 2 decrete consecutive.

Oșfeld Oșias, condamnat 20 ani, a beneficiat de 2 Decrete consecutive, a fost grațiat după 2 ani;

Marcu Wolf, condamnat 15 ani pentru dezertare la inamic, a fost grațiat după un an jum. beneficiind de 2 Decrete consecutive.

Leiser A'Scheln, condamnat 15 ani, idem, idem;

Filderman Maier, condamnat 5 ani, a fost grațiat după 8 luni de pedeapsă.

Linden Moritz, condamnat 5 ani, a fost grațiat după un an.

Josef Rosenthal, condamnat 7 ani, a fost grațiat după 3 luni.

Iancovici Bilos, condamnat 8 ani, a fost grațiat după un an.

Siskovici Ghidale, condamnat 5 ani, a fost grațiat după un an.

Haim Avram, condamnat 5 ani, a fost grațiat după un an și jum.

Haim Moise, condamnat 10 ani pentru dezertare la inamic și lovirea superiorului, a fost grațiat după un an și jum.

Herșcu Biriboi, condamnat 5 ani, a fost grațiat după 2 ani.

Cotigaru Ancu, condamnat 10 ani pentru dezertare la inamic, a fost grațiat după un an.

Cruparu Avram, condamnat la 5 ani, a fost grațiat după 1 an, beneficiind de 2 decrete corec.

Mirștin Avram, condamnat 10 ani, a fost grațiat după un an și jum. pedeapsă.

Braunstein Iosef, condamnat 7 ani, a fost grațiat după un an.

Will Absterder, condamnat 10 ani, a fost grațiat după 3 luni.

Katz Moise, condamnat 10 ani, a fost grațiat după un an.

Blumental Maier, condamnat 5 ani, a fost grațiat după 2 ani.